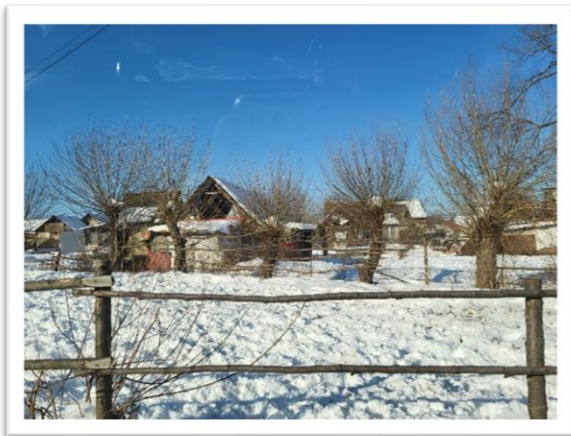

→ → → *Talvisia kuvia Pasikasta ja Radvankasta.*

Uzhorodissa 21.1.2026

Hei kaikki rakkaat,

Terveiset täältä kylmästä Ukrainasta. Läksimme liikkeelle Keuruulta perjantaina 16. tammikuuta. Automme oli pakattu täyteen avustusta lampuista äitiyspakkauksiin, villasukista lämpöeriste kankaisiin. Itse olimme pukeutuneet niin lämpimästi kuin vain mahdollista, sillä emme tienneet, mitä oli tulossa.

→ *Radvankan pyhäkoululaiset tekevät lumienkeleitä.*

Matkan varrella Keuruulla pari vuotta sitten asunut Tanja, joka nyt on palannut kotiinsa aivan Pohjois-Ukrainaan, muistutti, että maa on nyt jääkylmä. Totta tosiaan, maanantaina 19.1. saavuimme talven ihmemaahan. Luonto on näyttäytynyt äärettömän kauniina, mutta samalla brutaalin kylmänä. Viimeksi tällainen luminen ja kylmä talvi on ollut 20 vuotta sitten. Karpaateilla pakkasta on ollut pahimmillaan 20 astetta, mutta pohjoisempaan jopa yli - 25 astetta.

→ *Ensimmäinen ilta lyhdyn valossa Uzhgorodin kotona.*

Heti toisena päivänä ajoimme peräkärrymme kanssa Polyanaan, yhteistyökumppanimme Vifaniaa ja Raichinetsin perhettä tapaamaan. Siellä kovasti kiiteltiin suomalaisia, jotka ovat jaksaneet pysyä Ukrainan rinnalla, vaikka sotaa on kohta jatkunut 4 vuotta. Heiltä saimme kattavan kuvauksen siitä, kuinka kylmyys tappaa ihmisiä kerrostaloissa ja jatkuva pimeys vaikuttaa ihmisten hyvinvointiin. Ja sähkökatkoksilla on ollut yllättäviä vaikutuksia. Työtoverimme kotona oli katkoksista johtuva sähköpiikki pari päivää sitten polttanut kaikki sähköllä toimivat koneet lämmitystä myöten.

→ *Kaunis Karpaattien vuoristo*

Pasikan romanikylä kylpi talviauringossa. Kylmyyttä oli -13 astetta. Kovin oli hiljaista, sillä ihmiset värjöttelivät kodeissaan. Radik Fontosh, työtoverimme kantoi huolta heikoimmista, joitten mökit lämpiävät, mutta myös kylmenevät yhtä nopeasti, koska ovat niin hatarasti rakennettuja. Hän suri resurssien vähyyttä, joka estää monen avun antamisen.

Tänään aloitimme vierailut kodeissa. Holmokissa oli Shoni veli ollut leikkauksessa. Perhe oli helpottunut, kun isä oli selvinnyt hengissä kotiin. Astuessamme sisään, oli koti pimeänä, vaikka ulkona paistoi aurinko. Perhe makasi sängyissään, mutta nopeasti lähti liikkeelle, kun tulimme. Ihmiset kyhöttävät kodeissaan ahdistuneina. He tarvitsevat kipeästi Taivaallisen Isän kohtaamista. - Vaihdoin kuulumisia ja siunasimme perheen. Rukous voi paljon, kun se on harras.

→ *Radvankan pyhäkoululaiset askartelivat lumiukkoja. Tehtävän oli valmistanut ryhmä keuruulaisia.*

Konsovossa Veran kodissa osattiin meitä jo odottaa. Pieni Miran poika juoksi suoraan päätä Veikon syliin. Oli niin iloinen kaveristaan. Vera ystävämme oli jo huolissaan, että kohta me lähdemme takaisin. Rohkaisimme ja siunasimme perheen lähtiessämme kotiin.

Kylmyys ja sairaudet pitävät meitä jännityksessä, mitä voimme täällä tehdä. Ensi viikolla tapaamme Pasikan naisten käsityöryhmän (toivottavasti). Lauantaina pitäisi olla Holmokissa pyhäkoulu, mutta rukoushuone on jääkylmä. Sitä ei edes muutaman tunnin lämmitys ehdi lämmittää. Jos Jumala suo, haluaisimme pitää lyhyen pyhäkoulun ja lopuksi tarjota lapsille lämmintä kaakaota ja voileipiä. Ehkä ensi viikolla säitten hiukan lämmentyä voimme tehdä jo enemmän.

→ *Janus (oik.) työryhmänsä kanssa Uzhgorodin keskustassa*

Iloitsemme kuinka Radvankan rukoushuoneella toiminta on jatkunut kovista pakkasista huolimatta. Ihmisiä käy paljon. Janus on luonut yhteyksiä ja saanut koottua työryhmän, joka viikoittain tulee auttamaan.

→ *Pasikan lasten ryhmä askartelee.*

Lapset rakastavat pyhäkouluja ja opettajiaan. He varmistavat päivittäin, onko oppituntia. Pasikassa oli Nadja viikon pahassa flunssassa. Joka päivä tuli lapsia oven taakse kysymään koulua. Niinpä heti, kun hän suinkin pysyi pystyssä, alkoivat tunnit. Varsinainen koulu on nyt suljettu epidemian takia.

Toimme mukanaamme monta laatikollista opetusmateriaalia. Tiedämme, että opettajat kaipaavat uusia oppitunteja. Tarkoitus on pitää taas uusi pyhäkoulu- ja naistenpäivä 7.helmikuuta Mukachevossa. Paljon edelleen kannamme huolta siitä, että pastorit eivät ymmärrä lapsityön merkitystä. Heille riittää, että lapset saavat ruokaa. Paljon työtä on edessä: ensi voimaannuttaa naisia ymmärtämään oman vastuunsa ja innostaa heitä opettamaan lapsiaan.

Jumalan kiitos hyvistä työtovereista. Huomenna torstaina kokoontumme suunnittelemaan koulutuspäivää.

UKOUSAIHEITA:

1. Kohtaamiset täällä. Että voisimme tuoda Jumalan rakkautta ja ilmestymistä koteihin.
2. Sään lämpeneminen ja pommitusten loppuminen. Täällä tarvitaan valoa ja lämpöä!
3. 7.2. lauantaina koulutuspäivä Mukachevossa.

Olemme kiitollisia kaikista teistä.

Teidän avullamme saimme taas tuoda äitiyspakkauksia, vaatteita, villasukkia, sairaalasukkia, voi vaikka mitä! Varat mahdollistavat meitä auttamaan monin tavoin.

Maailma on nyt pelottava paikka. Tarvitsemme toinen toisiamme yhä enemmän. Uskovina voimme nousta vastustamaan pahuutta.

Kuinka?

Ennen kaikkea rukouksen voimalla. Siinä voi jokainen olla mukana ja nyt enemmän kuin koskaan.

"Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta.

Kiittäkää joka tilanteessa." 1 Tess.5:18

"Älkää olko mistään huolissanne." Fil.4:6

Siunattua keskitalvea sinulle. Terveisin, Kirsi ja Veikko

Voit olla yhteydessä meihin: kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com

Olemme myös Facebookissa.

Tilinumeroimme: Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite: 12810

→ *Tämä nainen tuli rikkinäisten kenkiensä kanssa pyytämään uusia. Nyt jalat ovat lämpöiset.*

→ *Tässä yhden päivän sähkökatkokset Uzhgorodissa. Pahimmillaan valoa ja lämpöä on ollut vähemmän kuin katkoksia.*

